

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	9523100331
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štíft
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9523100331.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obžalovaného P. O., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy účastníctvom formou objednávateľa podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona k § 144 ods. 1 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 25. septembra 2024 v Bratislave odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 4. januára 2024, sp. zn. 13T/10/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“) v senáte rozsudkom zo 4. januára 2024, sp. zn. 13T/10/2023, rozhodol, že obžalovaný P. O. sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku („Tr. por.“) z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/1 Gv 4/22/1000-61 z 28. augusta 2023, ktorá mu kládla za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona („Tr. zák.“) účastníctvom vo forme objednávateľstva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obvinený P. O. si po vzájomných nezhodách s poškodeným G. V., ale aj z dôvodu získania vplyvu v meste Z. a v jeho okolí a z dôvodu zabránenia vypovedania poškodeného pred orgánmi polície o spoločnej trestnej činnosti z minulosti, ako aj z dôvodu obavy o bezpečnosť svojej osoby, objednal v presne nezistenom čase, avšak minimálne už na jar v roku 2010 na usmrtenie poškodeného G. V. osobu F.. L., s ktorou mal nadštandardný vzťah a obvinený P. O. ho prezentoval ako „svojho syna“, pričom F.. L. na spáchanie tohto skutku oslovil najskôr F. P. a uvádzal mu, že potrebuje vybaviť „robotu“ pre obvineného P. O., ktorá spočívala vo fyzickej likvidácii G. V. za sumu 50.000 EUR, avšak F. P. toto odmietol, a preto sa F.. L. za účelom spáchania tohto činu spojil s ďalšou osobou, a to s X.. K., s ktorým patrili do

zločineckej skupiny „Q.“, a spoločne sa na tento čin pripravili, v mesiaci jún 2011 sa presunuli do skladu, ktorým disponoval F. P. a nachádzal sa na Š. ulici v U., o ktorý ho predtým požiadali, pričom dňa 10.6.2011 si zabezpečili a pripravili „pracovné vozidlo“ zn. T. J. S., čiernej metalízy, VIN: N., ktoré bolo predtým odcudzené a je v pátraní od 22.5.2008, pričom toto motorové vozidlo používali na páchanie aj majetkovej trestnej činnosti, a ktoré si odparkovali u F. P., následne sa k uvedenému vozidlu a teda do skladu dopravili ďalším „pracovným vozidlom“ T. J., strieborno - šedej metalízy, ktoré taktiež používali na páchanie majetkovej trestnej činnosti, potom si vybavili vozidlo zn. T. J. nepriestrelnými vestami, samopalmi vz. 58, fóliami, „ježkami“ a inými vecami potrebnými na páchanie trestnej činnosti, a po nastúpení do uvedeného vozidla sa bližšie nestotožnenou trasou presunuli do mesta Z., pričom po predchádzajúcom odpozorovaní obvyklých zvyklostí poškodeného G. V. dňa 10.6.2011 v čase asi o 20:33 hod. v Z., na rýchlostnej ceste J. v smere do K., v blízkosti čerpacej stanice Q., kedy sa poškodený po tréningu presúval do miesta svojho trvalého bydliska v obci L., obiehali motorové vozidlo značky G. M., striebornej farby, EVČ: Z.-XXXEP, ktoré riadil poškodený, a to tak, že F. L. šoféroval „pracovné vozidlo“ zn. T. J. a X. K., ktorý sedel na mieste spolujazdca, počas jazdy opakovane vystrelil zo samopalu vz. 58 na pohybujúce sa vozidlo, ktoré v tom čase viedol poškodený G. V., čím mu spôsobil niekoľko strelných poranení v zadnej časti hlavy, na ľavom boku hrudníka a na 4. a 5. prste ľavej ruky, pričom strelné poranenie hrudníka spôsobilo priestrel srdca a pľúc s masívnym zakrvácaním do ľavej pohrudnicovej dutiny s následným rozvojom traumaticko-hemoragického šoku, čo bezprostredne viedlo na mieste činu k smrti G. V., pričom po uvedenej strelbe sa F. L. a X. K. presunuli najskôr vedľa diaľničného výjazdu O. - F. O., kde pod diaľničným svahom nájazdu baterkovou karbobrúskou rozrezali hlavu samopalu, aby tak zabránili prípadnej individuálnej identifikácii zbrane, a následne sa presunuli na Školskú ulicu do U., do skladu F. P., kde vozidlo zn. T. J. najskôr vyčistili, posypali korením, nastriekli plakom a vyčistili ho aj zvonku, aby zabránili prípadným zaisteniam stôp, ktoré by viedli k ich usvedčeniu a následne preložili narezanú zbraň do pripraveného vozidla zn. T. J., odišli smerom do mesta Š. a potom na neznáme miesto, pričom F. L. a X. K. sú trestne stíhaní v osobitnom trestnom stíhaní a o ich vine nebolo zatiaľ právoplatne rozhodnuté.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení G. V., F. V. a Bc. F. V. odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku prvostupňového súdu v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní po vyhlásení napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného proti všetkým výrokom, ktoré zdôvodnil podaním z 29. januára 2024 (č. l. 1642 - 1648), v ktorom navrhol podľa § 321 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť prvostupňovému súdu, by ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Podľa odvolateľa hodnotenie dôkaznej situácie v napadnutom rozsudku vychádza z nelogickej interpretácie vykonaných dôkazov, ako aj nesprávnej aplikácie dôkazného bremena preukázať vinu mimo rozumných pochybností.

Ku skutkovému stavu, resp. k dôkaznej situácii odvolateľ uviedol, že vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní preukazujú mimo rozumnú pochybnosť spáchanie skutku obžalovaným, ktorý je usvedčovaný predovšetkým podrobnou výpoveďou svedka F. P., ktorý na výpovedi zotrval aj pri kontradiktórne vedenom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Ide o svedka, ktorý mal byť prítomný a popísal, ako si vykonávatelia skutku, ktorými mali byť podľa svedka X. K. a F. L., v ním prevádzkovaných skladoch v U. v deň vraždy zobrali nimi tam uskladnené „pracovné vozidlo“ T. J. S. (predtým sa presunuli na inom vozidle T. J.), následne po návrate vyložili veci z vozidla T. J. (zbrane - samopaly, nepriestrelné vesty a iné) a prekladali ich do vozidla T. J., pritom mu oznámili, že zastrelili G. V. na pokyn, resp. pre obžalovaného a ďalšie podrobnosti o spáchaní skutku, keď vodičom mal byť L. a strelcom K. Podstatným elementom tejto svedeckej výpovede je aj fakt, že samotný P. mal byť L. (ktorého aj podľa vlastnej verzie obžalovaný O. považuje za veľmi blízku osobu) nahováraný na vraždu G. V. pre obžalovaného už na začiatku roku 2010. Je potrebné úplne v základnej rovine hodnotenia tejto výpovede uviesť, že neexistuje žiaden dôvod pre hypotetický záver, že by svedok P. vsunul osobu obžalovaného P. O. do roly objednávateľa účelovo. Jednak preto nemal žiaden dôvod a rozhodne nevierohodne vyznieva verzia obžalovaného o tom, že P. sa chcel v podstate pomstiť K. s L. a „on je len

taký prívěsok“. Asi za prívěsok by si účelovo svedčiaci svedok nevybral osobu v postavení objednávateľa úkladnej vraždy, naviac v situácii, keď pre jeho motív svedčia viaceré podporné dôkazy. Obžalovaný vo svojich neskorších výpovediach v prípravnom konaní preto prišiel s ďalšou verziou, ktorá má údajne preukazovať malígny motív svedka P. vypovedať na neho nepravdivo, a to snahu P. „podlizovať“ sa X.. Táto verzia je však úplne absurdná, keďže obaja svedkovia majú k sebe výrazne animózný vzťah a vo viacerých iných trestných konaniach sa navzájom inkriminujú, ako to potvrdili aj vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní. Výpoveď svedka P. je naviac mimoriadne podrobná (napr. vo vzťahu k motorovým vozidlám, ktoré boli pri streľbe použité, sledovaniu poškodeného), takže je pomerne jednoznačné, že tieto konkrétne skutočnosti si nemohol vymyslieť. Jeho výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania zároveň vykazujú vysokú mieru konzistentnosti a presvedčivosti. Svedok P. zároveň vypovedal, že s obžalovaným sa podieľal spolu s L. aj na daňovej trestnej činnosti, z ktorej výnosov si neskôr rozdeľovali získané finančné prostriedky. Vždy keď potrebovali niečo s obžalovaným P. O. vybaviť, tak oslovili F. L.. Celú verziu svedka F. P. zvierohodňuje aj pomerne nevierohodná verzia obžalovaného P. O., ktorý sa v podstate stavia na základe v odvolaní bližšie uvedených skutočností do roly akéhosi pozorovateľa dejov v prostredí pohybujúcim sa za hranou zákona v Z.. Už len podľa verzie samotného obžalovaného (aj keď by sa neprihliadalo na verziu svedkov F. P., M. A., P. A. a X. X.), obžalovaný nie je osobou, ktorá by len pasívne pozorovala rôzne deje v kriminálnom podsvetí v Z., ale v kontexte zistených okolností je zrejmé, že ide o osobu s vplyvom v kriminálnom prostredí a na tom nič nemení ani skutočnosť, že doposiaľ súdne trestný nebol. Jeho zvláštne postavenie zahŕňajúce istú formu moci nad inými („zobral som ho... odovzdal som ho...“) nesvedčí pre to, že ide o osobu „cvičenca“ bojových umení, ktorý sa bez nejakého bližšieho dôvodu stretáva s „chlapcami“, ktorý funguje v termínoch „skupina O.“ - mali to byť V. kamaráti a pod. Tieto okolnosti svedčia skôr pre záver o jeho nadradenom postavení voči iným osobám, pravdepodobne sa pohybujúcim za hranou zákona. Jeho nadradenému postaveniu v danom prostredí nasvedčujú aj okolnosti, ktoré sa udiali po zabití K., kedy išiel „vybavovať“ pre G. V. výsluch na políciu, advokáta, ale aj zmierňovať reakciu tureckej/albánskej komunity na daný incident. Toto sú pomerne typické prejavy osoby, ktorá riadi kriminálne závadovú skupinu. Ďalej bolo poukázané na výpoveď samotného obžalovaného o tom, že J. T. informoval vopred, že má byť políciou zadržaný, k čomu aj následne prišlo.

Podľa odvolateľa takisto je v tejto súvislosti zrejmy blízky vzťah obžalovaného s predstaviteľmi niektorých iných skupín organizovaného zločinu (E. B., P. A. a pod.). To síce samo o sebe nemôže predstavovať „guilt by association“, ale riešenie situácie po zabití K. (stretnutie v podniku I. A. s vrcholným predstaviteľom zločineckej skupiny „Q.“) dokresľuje obraz postavenia obžalovaného v kriminálnom podsvetí. Tento obraz dotvára aj extrahovaná kriminálna informácia o situácii v sereďskom podsvetí z jeho mobilného telefónu, ktorú mu zaslal bývalý policajt z Úradu boja proti korupcii (svedok P. F.), pričom obžalovaný ani tento svedok nevedeli nijako vierohodne vysvetliť, z akého dôvodu boli obžalovanému zasielané operatívne informácie o sereďskom podsvetí.

V neposlednom rade je nevyhnutné spomenúť stretnutie v meste Š.T., ktoré sa uskutočnilo pár dní po vražde hlavného predstaviteľa zločineckej skupiny „Q.“ F. A. Na toto stretnutie mal zavolať obžalovaného (podľa jeho vlastnej výpovede) jeho kamarát F. L. a malo ísť podľa verzie obžalovaného len o „revanš“ za to, že F. L. mu v minulosti pomohol pri incidente so skínheadmi. Skutočnosť, že obžalovaný bol pozvaný na stretnutie najvyšších predstaviteľov zločineckej skupiny, a to v čase bezprostredne po zavraždení bossa tejto skupiny (teda v najvypätejšom období), dokresľuje jeho postavenie v kriminálne závadovom prostredí. Tvrdiť, že vlastne išlo o náhodu a priateľskú službu F. L., ktorý mu v minulosti pomohol pri potýčke miestnych skínheadov, je na hranici absurdnosti.

Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní potvrdilo, že výpoveď svedka F. P., je vo viacerých elementoch výrazne podporená, najmä pokiaľ ide o údajný motív obžalovaného k spáchaniu skutku kladeného mu za vinu. Podporne k verzii svedka F. P. v otázke motívu obžalovaného vyznievajú výpovede svedkov P. A., M. A. a X. X. Obžalovaný sa pri svojom výsluchu v prípravnom konaní 24. augusta 2023 vyjadril k osobám týchto svedkov, že účelom ich výpovedí je očierniť jeho osobu. Nevedel však identifikovať žiaden relevantný motív, pre ktorý by títo svedkovia mali krivo vypovedať práve proti

nemu. Všeobecná poznámka obžalovaného, že „z médií viem, že X. nemá problém klamať a vypovedať“, totiž nie je nijako spôsobilá narušiť dôveryhodnosť tohto svedka vo vzťahu k jeho osobe. Inými slovami povedané, neexistuje žiaden uchopiteľný dôvod, prečo by si svedok X.. X. a ďalší svedkovia po dvanástich rokoch od fyzickej likvidácie G.. V. vymýšľali okolnosti vzťahu obžalovaného a poškodeného, ktoré dokresľujú motív konania obžalovaného. Z týchto svedeckých výpovedí je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodeným existovala najmenej od roku 2008 (kedy spáchal zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr. zák. na diskotéke voči poškodenému E. A.) nevraživosť, vyplývajúca zrejme zo subjektívne pociťovanej krivdy G. V., že P. O. ho nedostatočne chráni pred možnou pomstou „albánskej komunity“ (k tomu napr. výpoveď svedka X. X. o strážení poškodeného po udalosti). Svedok M.. A. pritom priamo uvádza, že po tejto udalosti opatrenia na zabezpečenie bezpečnosti pred možnou pomstou nesmerovali k tomu, aby bol strážený G. (V.), ale aby bol strážený P. (O.). Z výpovede svedka M. A. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že bol svedkom stretnutia v X., kde sa stretol s F. A., ktorý mu povedal, aby odkázal G. V. „nech nerobí kokotiny, lebo P. ho dá vybaviť a rukou ukázal kríž“. Priebeh tohto incidentu potvrdil svojimi slovami aj svedok D. B., ktorý vypovedal, že „F. sa vyjadril takým štýlom, čo tomu G. jebe, že sa dostal do konfliktu s P. ... táto debata sa ukončila, že či chce, aby bol s ním amen a potom prišlo k tomu prežehnávaníu s rukami.“ Uvedené dôkazy prvostupňový súd pritom vôbec nevzal do úvahy (ani ich neuviedol pri sumarizácii skutkového stavu) pri vyhodnocovaní reťaze nepriamych dôkazov preukazujúcej vinu obžalovaného. Iným elementom nevraživosti bola pravdepodobne aj obava obžalovaného z „donášania“ informácií polícii zo strany G. V. V tomto smere odvolateľ poukázal na výpoveď svedka X. X.K., aj vo vzťahu k návštevám príslušníka Policajného zboru menom „J.“ vo väzbe, ktoré sú objektivizované zisteniami z ÚVV Nitra (čítanými na hlavnom pojednávaní), resp. ich vyhodnotením. Rovnako dal odvolateľ do pozornosti nájdenie zásobníka pred domom obžalovaného pred vraždou G. V.. Túto skutočnosť potvrdil samotný obžalovaný vo svojom výsluchu v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní o tom vypovedali svedkovia P. A. a H. J.. Je pravdepodobné, že táto udalosť akcelerovala objednávku a následné vykonanie vraždy G. V. (dominantný motív - strach). Inými slovami povedané, bezprostredným motívom k objednávke vraždy bola pravdepodobne obava obžalovaného z možného konania poškodeného voči jeho osobe tak, ako o tom vypovedali viacerí svedkovia. V tejto súvislosti sa javí ako pomerne nevierohodná obhajoba obžalovaného, ktorý k výpovedi svedka H. J. uviedol, že zásobník našiel náhodný chodec pred vedľajším vchodom do bytovky a vec bola ohlásená polícii. Natíska sa potom otázka, prečo tento nález oznámil náhodný chodec (alebo tretia osoba) obžalovanému, a prečo bola vec oznamovaná polícii, keď ako uviedol obžalovaný „tá bytovka je vo vojenskej kolónii, bývali tam vojaci a mne nebolo podozrivé, že tam nejaký chodec našiel zásobník“. Výpoveď svedka F.. P. bola v prípravnom konaní verifikovaná až do takých detailov, ako sú okolnosti hospitalizácie F. A. v nemocnici v U. v roku 2006 (správa V. vo zv. IV, č. l. 1231), počas návštevy ktorého sa mal zoznámiť s X.. K., odkedy mala vzniknúť ich vzájomná „spolupráca“. Navyše jeho výpoveď je verifikovaná aj v otázke vlastníctva „skladov“ v U., ktoré mal mať formálne „napísané“ na iné osoby (viď listiny vo zv. IV, na č. l. 1169 - 1190). Takisto významným dôkazom smerujúcim k podpore verzie svedka F.. P. je vysoká miera pravdepodobnosti stotožnenia motorového vozidla zn. T. J., ako vozidla použitého na spáchanie skutku úkladnej vraždy G.. V., konkrétne ako vozidla odcudzeného týmto svedkom a P. U., ktoré údajne malo patriť „A.“ (viď listiny vo zv. IV, č. l. 1220 - 1230, vrátane výpovede poškodenej E. A.). Za kľúčový dôkaz potvrdzujúci vierohodnosť svedeckej výpovede F. P. považuje odvolateľ výpoveď svedka J. X.. Podľa odvolateľa je potrebné opakovane zdôrazniť, že v prostredí seredského organizovaného zločinu mali títo svedkovia pomerne animózny vzťah. Koniec-koncov právoplatné odsúdenie F.. P. (aj za trestný čin úkladnej vraždy poškodeného T.. B.) je dôsledkom výpovedí a spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní zo strany J.. X. a rovnako je trestné stíhanie J.. X. za vraždu P. A. následkom výpovedí F.. P.. Ako uviedol na hlavnom pojednávaní svedok F.. P. vo vzťahu k J.. X. „aj na základe mojej výpovede bol odsúdený na 25 rokov a zase na základe jeho výpovede som právoplatne odsúdený ja“. Napriek tejto skutočnosti však výpoveď svedka J.. X. v zásadných líniách významným spôsobom podporuje verziu F.. P.. Tento svedok vypovedal, že v deň vraždy stretol v protismere motorové vozidlo T. J. pohybujúce sa v smere z Z. na Q., pričom si pamätal, že to bolo približne pred polnocou, avšak bližší čas si nepamätal, čo je aj vzhľadom k časovému odstupe 12 rokov od spáchania skutku, celkom pochopiteľné. K uvedenému času svedok J.. X. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní 29. mája 2023 uviedol: „presný čas si už nepamätám, mohlo to byť vo večerných hodinách“. Na druhý deň po skutku stretol na tej istej ceste v

podvečerných hodinách motorové vozidlo T. XX alebo Q., ktoré patrilo F. L. a v uvedenom vozidle opoznal F. L. a X. K.. Tento svedok síce mal informáciu o objednaní tejto vraždy iba z počutia (konkrétne od nebohého F. A.Á.), ale vierohodnosť jeho výpovede potvrdzuje svedok T. Š.K., ktorému J. X. ešte v roku 2016 (teda niekoľko rokov predtým ako začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní) povedal, že má informácie, že vraždu G.. V. si objednal P. O., pre ktorého to vykonali X. K. a F. L. ako odplatu za to, že im P. O. „podržal chrbát“ v spore s J.. X. a E.. V. V tomto je bezpredmetné, že z rozhovoru z roku 2016 si T.. Š. pamätal, že J.. X. mu hovoril, že na druhý deň po vražde stretol X.. K. a F.. L. na vozidle F., a nie na vozidle T.. Je nepravdepodobné, že by informácia o type motorového vozidla bola pre svedka T.. Š.K. taká kľúčová, aby si ju presne pamätal z jedného rozhovoru spred 6 rokov. V obdobnom kontexte je nevyhnutné hodnotiť aj rozpor vo výpovediach svedkov F.. P. a J.. X., na ktorý rozpor kládol prvostupňový súd značný dôraz, vo vzťahu k času, kedy mal stretnúť vozidlo vykonávateľov vraždy J.. X. (pred polnocou) v porovnaní s časom, kedy mali vykonávatelia skutku prísť do garáže F.. P. v meste U. (podvečer). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k vražde G. V. malo prísť 10. júna 2011 približne o 20:30 hod. V daný deň roka je západ Slnka približne o 20:45 hod. Je preto celkom pochopiteľné, že s odstupom 12 rokov si svedkovia nemusia pamätať presný čas, avšak ich pamäťová stopa reflektuje šero resp. nastupujúcu tmu. Svedok J. X. navyše vo svojich výpovediach opakovane uviedol, že presné dátumy a časy si, vzhľadom na odstup času, nepamätá. Odvolateľ znovu zdôraznil, že výpoveď obžalovaného, ktorý poukazuje na údajne blízky vzťah J.. X. a F.. P., je v absolútnom rozpore s realitou zločineckej skupiny „Q.“ po vražde F. A. v roku 2011 a tvrdenia obžalovaného sú podľa odvolateľa čisto účelové, keďže inak by nevedel vysvetliť zhodu vo výpovediach týchto svedkov. Vysvetlenie zhody v ich výpovediach má iný dôvod ako ich údajne blízky vzťah a tým dôvodom je, že napriek svojmu antagonistickeému vzťahu, vypovedajú obidvaja pravdu. Rovnako je nepravdivé tvrdenie obžalovaného, že v júni 2011 už F. L. nebol v kontakte so svedkom F.. P., keďže už mal vedomosť o jeho spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní. Svedok F.. P. však začal vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní prvýkrát až 17. augusta 2011, a to výlučne vo veci vraždy P. A., a teda proti J.. X.. Komplexnejšie spolupracovať a vypovedať o trestnej činnosti zločineckej skupiny „Q.“ začal F.. P. až v roku 2021 (ako vyplýva aj z jeho výpovede z roku 2012, kedy k danej veci nevypovedal). Ako úplne účelové je rovnako potrebné vyhodnotiť snahu obžalovaného nájsť malígny motív výpovede svedka J. X., spočívajúci v tom, že „musel“ vrátiť motorové vozidlo, ktoré bolo ukradnuté jeho známemu. Ako samotný obžalovaný uvádza vo svojej prečítanej výpovedi z 24. augusta 2023, toto vozidlo bolo vrátené na tzv. „vracačku“, teda za vyplatenie 50.000,-Sk. Toto bol bežný spôsob páchania krádeží motorových vozidiel a pracovných strojov osobami zo zločineckej skupiny „Q.“, teda veľká časť krádeží bola následne „vyriešená“ cez tzv. „vracačku“. Tento prípad preto v žiadnom prípade nemôže nasvedčovať malígnej motivácii svedka J.. X. vypovedať nepravdivo na obžalovaného. Odvolateľ poukázal aj na podobnosti v moduse operandi úkladnej vraždy F. A., z ktorej sú taktiež obvinení X. K. s F. L., ako aj na obdobný spôsob vykonania úkladnej vraždy T. B., za ktorej vykonanie je neprávoplatne odsúdený X. K., ako o tom vypovedal na hlavnom pojednávaní svedok J. X.. X. K. a F. L. nemali žiaden uveriteľný dôvod pre vykonanie tohto skutku z vlastného podnetu, resp. na požiadanie inej osoby a z rozsiahleho dokazovania pre takýto záver nič nesvedčí.

Sumarizujúc podľa odvolateľa svedok F. P. popisuje nahovárание na vraždu G. V. zo strany F. L. pre obžalovaného P. O. približne rok pred vykonaním vraždy. F. L. má blízky vzťah s obžalovaným P. O., čo tento ani nepopiera. Nič z vykonaného dokazovania nesvedčí preto, že F. L. by mal akýkoľvek vzťah k členom tureckej/albánskej komunity. Inak v tomto kontexte nie je bez významu pri hodnotení dôkazov objektívnym náhľadom na ne tá okolnosť, o ktorej vypovedal svedok F.. P. aj na hlavnom pojednávaní, a to v zhode so svojou výpoveďou z prípravného konania z 10. marca 2021: „Ešte mi napadlo, že pri nejakom ďalšom stretnutí, čo som sa s L. stretával, čo sa týka policajtov, to tlačili v operatívnej rovine, že je to pomsta spred troch rokov tureckej rodiny za to, že im G. V. zabil rodinného príslušníka a túto verziu púšťali verejne, pri tom pravda bola úplne iná.“

Vo vzťahu k svedkovi F. P. bol vykonaný procesný úkon previerky výpovede na mieste, kedy bol presne stotožnený konkrétny sklad a bolo zistené, že k predmetnému areálu sa viažu v katastrálnom území mesta U. jednotlivé parcely zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX. Z vyžiadaných listín (kópie

kúpnych zmlúv) vyplýva, že v čase spáchania predmetného skutku dňa 10. júna 2011, bola vlastníkom nehnuteľnosti spoločnosť X. U., s.r.o., ktorej oficiálnymi konateľmi boli v uvedenom čase X. A. a Ing. I. O.. Ani v inom období medzi konateľmi firmy nefiguroval F. P.. Dňa 28. augusta 2012 bola podpísaná kúpna zmluva, podľa ktorej sa majiteľom nehnuteľností stala spoločnosť F. D., s.r.o., ktorej jediným konateľom v tom čase bol F. P.. Nehnuteľnosť následne niekoľkokrát zmenila majiteľa s tým, že v súčasnosti sú podielovými vlastníkmi v pomere 1/2 spoločnosť U. C. K., s.r.o. (v období od 11. júna 2015 do 2. apríla 2020 konateľ F.. P.) a L. B., s.r.o. Uvedené korešponduje s výpoveďou F. P., ktorý skutočnosti ohľadom písania uvedenej haly na rôzne osoby potvrdzoval a uvádzal, že takto sa zbavoval podozrenia pre prípad pátrania polície. Pri vykonanej previerke výpovede na mieste uskutočnenej 18. januára 2022 bola F. P. priamo ukázaná v súčasnej dobe prerobená predmetná hala, nakoľko v pôvodnej farbe bola hnedá a menili sa plechy. Toto miesto F. P. špecifikoval ako miesto, kde parkovalo motorové vozidlo T. J., tmavej farby, ktoré bolo použité pri vražde G. V., pričom predmetné vozidlo bolo zaparkované po skutku a prekladali sa z neho veci ako samopal do auta T. J., striebornej farby. Ďalej sa k pracovnému vozidlu T. J. s výrazným bielym interiérom vyjadril F. P. tak, že toto auto ukradol niekedy v rozmedzí rokov 2008-2011 spolu s P. U. v Z. na čerpacej stanici Q., ktorá bola za kruhovým objazdom pod I. v smere na V. po pravej strane. Neskôr mal prísť do Q. F.E. A. spolu s mužom z B., ktorý bol prezývaný „L.“. F.. A. mal mať v kufri svojho auta naloženého „L.“ zo I., ktorý mal byť účastníkom streľby v L. Z. V., kedy P. U. strieľal po policajtoch pri úteku. Tento „L.“ mal byť F.. A. „vypočúvaný“, kde uviedol, že takí drží autičkári, akí ukradli predmetné vozidlo zn. T., sú len „Q.“. S týmto F. A. konfrontoval F. A. (boli pri tom aj P. U. a F.. P.), ale skutok nepriznali. F.. A. mal pri tomto povedať, že to auto bolo ich, mali ho ako „pracovné“ vystavené na nejakého „bieleho koňa“. Zabezpečenými dôkazmi bolo jednoznačne identifikované motorové vozidlo použité na spáchanie úkladnej vraždy G. V., ktoré bolo potvrdené okrem F. P. aj samotným F. A., kedy jeho bývalá manželka ako konateľka firmy, na ktorú bolo v tom čase dané vozidlo napísané, nahlásovala krádež samotného vozidla. Okrem iného daná skutočnosť priamo korešponduje aj s výstupmi zo systému J. (operačná linka čísla XXX), kedy operačné stredisko dávalo do pozornosti ako podozrivé vozidlo zn. T. tmavej farby (10. júna 2011 o 20:35 hod. - P. - pumpa H., na L. - narazené auto G. M. ... - vodič asi mŕtvy ... G. V., XXXX, čierna T. smerom na V.). Samozrejme nie je isté, že nahlásené vozidlo bolo motorovým vozidlom, z ktorého bolo strieľané na poškodeného, v tejto súvislosti je však v tom čase nahlásený smer vozidla irelevantný, keďže pri najbližšom nadjazde sa mohol zmeniť.

Vo vzťahu k opakovanej argumentácii obhajoby spochybňujúcej motív konania obžalovaného odvolateľ uviedol, že nie je relevantné, čo obžalovaný spoločne s G. V. páchali, ale o obavu obžalovaného, čo mohol G. V. pri svojom vtedajšom nastavení policajtom povedať (bez ohľadu na to, či by sa to zakladalo na realite alebo nie). Takisto k vzájomnej nevraživosti nad rámec toho, čo vypovedali svedkovia M.. A., P. A. a X.. X. sám obžalovaný uviedol pri svojich výsluchoch, že s poškodeným G. V. sa už pol roka pred zabitím K. nerozprávali. Ostatne je potrebné sa vyjadriť k námietkam obžalovaného voči povesti svedka F.. P. a k tomu, že si touto výpoveďou „kryje“ chrbát. Vo všeobecnej rovine je potrebné poznamenať, že obvykle o takto závažnej trestnej činnosti nepodávajú svedectvá „zvnútra“ osoby s nepoškvrnenou morálnou povestou. Samozrejme výpoveď svedka, u ktorého je predpoklad istých morálnych a hodnotových nedostatkov, teda osoby so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, je potrebné starostlivo overiť. Práve k tomu smerovalo vykonanie množstva dôkazov s výsledkom, ktorý je už podrobne vyššie analyzovaný. K tomu pristupuje aj samotný fakt, že F.. L. s X.. K. nemali žiaden dôvod z vlastnej iniciatívy zavraždiť G. V. Tak teda úvaha, ktorá by mohla spochybniť svedectvo F.. P., by musela byť založená na konkrétnych okolnostiach, že tento si „len tak“ v snahe „kryť si chrbát“ pred políciou (je vo výkone trestu) zmýšľal, že z vraždy G.. V. bezdôvodne obviní X.. K. s F.. L., a z jej objednania obžalovaného P. O., pričom jeho výpoveď následne potvrdí osoba, ktorá ho začala usvedčovať z rozsiahlej trestnej činnosti (J. X.). Ku svedkom obhajoby je potrebné podotknúť, že ide prevažne o osoby, ktoré pracovali pre obžalovaného v bezpečnostnej službe. K samotnému skutku síce nevypovedali, ale vo svojich výpovediach sa snažili vykresliť obžalovaného v čo najlepšom svetle a podsunúť inú osobu (M. A.), ktorá mohla mať motív na odstránenie G. V. Z uvedených dôvodov majú ich výpovede nízku mieru vierohodnosti. V tejto súvislosti poukázal odvolateľ aj na výpoveď svedka F. O., ktorého mal pred jeho výpoveďou sledovať a kontaktovať svedok P. Q.. Svedok M. A. nemal žiaden bližší vzťah k osobám X.. K. a F.. L., ktorí sú v osobitnom konaní trestne stíhaní za vykonanie vraždy

poškodeného. Výpoveď svedkyne F. L. (matky F. L.) vo vzťahu k okolnostiam prevodu rodinného domu na obžalovaného, teda prevod domu na osobu s „dobrým srdcom“, ktorú nikdy predtým nestretla, je snahou vysvetliť nevysvetliteľné. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal, že samotný obžalovaný v prípravnom konaní 19. júla 2023 vypovedal, že sa s obidvomi rodičmi F. L. stretol aj predtým, ako prišlo k prepísaniu domu, keďže si zrejme uvedomoval, ako absurdne znie predstava o prepise domu v prospech celkom neznámej osoby. V tomto je však jeho výpoveď v úplnom rozpore s výpoveďou samotnej F. L..

Napokon sa odvolateľ vyjadril aj k dôkaznému bremenu a k právnym záverom, ohľadom čoho uviedol, že je pravdou, že v danej veci neexistuje priamy dôkaz, ktorý by zo spáchania daného skutku usvedčoval obžalovaného s tým, že vykonané nepriame dôkazy však mimo rozumnú pochybnosť vylučujú alternatívny priebeh skutkového deja. V zmysle ustálenej judikatúry k nepriamym dôkazom musí pre uznanie viny obžalovaného súhrn nepriamych dôkazov tvoriť logickú a ucelenú reťaz nepriamych dôkazov, ktoré v miere rozumnej istoty vylučujú alternatívny priebeh skutkového deja (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Tdo 43/2017, zo 7. apríla 2020, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Tdo 39/2013, z 27. novembra 2013, rozhodnutie Vyššieho vojenského súdu, publikované pod R 48/1961, z 28. februára 1961) s tým, že reťaz nepriamych dôkazov, ktoré objektívne vyplývajú z dokazovania, môže byť pretrhnutá výlučne dôvodnou a rozumnou pochybnosťou, nie akoukoľvek alebo špekulatívnou domnienkou. V prejednáwanej veci logicky ucelený reťazec nepriamych dôkazov usvedčuje obžalovaného zo žalovaného skutku a vylučuje v miere rozumnej istoty, že by si vykonanie skutku objednala iná osoba, keďže žiadna iná osoba nemala preukázateľný motív objednať si vraždu poškodeného tri roky po incidente s K. a zároveň bolo poukázané na mimoriadne blízke vzťahy obžalovaného s osobami, ktoré mali byť vykonávateľmi skutku, preukázané aj rozumne nevysvetliteľnými dispozíciami s rodičovským domom F. L. v prospech obžalovaného. Podľa odvolateľa zo samotnej povahy skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, teda z objednávky vraždy poškodeného, je zrejmé, že samotná objednávka v sebe nevyhnutne zahŕňa potrebnú mieru vopred uváženej pohnútky (premeditácie) a žalovaný trestný čin bol nevyhnutne spáchaný v priamom úmysle.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 14. februára 2024 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 a 6 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd proti rozsudku vydaným Špecializovaným trestným súdom (§ 315 Tr. por.) na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil. Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžaloba bola na prvostupňový súd podaná 28. augusta 2023 a táto bola spolu s výzvou na vykonanie dôkazov doručovaná dotknutým procesným stranám, ktoré boli aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termínoch hlavného pojednávania. Dokazovanie bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo v termínoch 2. novembra 2023 (obžalovaný k obžalobe vyhlásil, že je nevinný a využil svoje právo nevypovedať, následne boli na návrh procesných strán prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania, boli vypočutí svedkovia F. V., F. P. a J. X.), 6. novembra 2023 (vypočutí svedkovia X. X., M. A., P. A. a X. K. a znalec PhDr. J. F., PhD. a so súhlasom obžalovaného a prokurátora boli prečítané v zápisnici uvedené svedecké výpovede z prípravného konania), 13. decembra 2023 (vypočutý svedok H. J., so súhlasom obžalovaného a prokurátora boli prečítané v zápisnici uvedené svedecké výpovede z prípravného konania a znalecké posudky, boli prečítané v zápisnici uvedené listinné dôkazy, bolo rozhodnuté o odmietnutí vykonania doplnenia dokazovania navrhnutého procesnými stranami) a 4. januára 2024 (boli prečítané listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní, strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a po záverečných rečiach procesných strán a poslednom slove obžalovaného bolo prvostupňovým súdom o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia).

Odvolací súd z takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom na základe odvolania podaného prokurátorom zistil, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť v celom rozsahu z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať, resp. vykonať ďalšie dôkazy. Zároveň odvolací súd rozhodol podľa § 322 ods. 1 Tr. por. o vrátení veci prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže doplnenie konania odvolacím súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, resp. by mohlo viesť k iným skutkovým záverom. Uvedené zistenia odvolacieho súdu vyplývajú z nasledujúcich skutočností.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku skonštatoval, že na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe spáchal práve obžalovaný s tým, že na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiaden priamy dôkaz, ktorý by preukazoval, že si obžalovaný mal objednať vraždu poškodeného a neexistuje ani sled nepriamych dôkazov nasvedčujúcich tomu, že ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, došlo tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora. Podľa napadnutého rozsudku pokiaľ ide o výpoveď svedka F. P., tento uvádzal sprostredkované informácie, ktoré mal údajne od svedka F. L. a tieto nie sú potvrdzované žiadnymi priamymi ani nepriamymi dôkazmi, pričom to, že svedok P. v rámci previerky výpovede na

mieste ukázal miesta skladu, kde malo byť uskladnené motorové vozidlo, ktoré malo byť použité pri skutku a miesto, kde malo dôjsť k zničeniu zbrane, nepreukazuje, že tomu tak skutočne bolo. Svedok X. K. poprel akúkoľvek účasť na skutku a svedok F. L. nebol vôbec vypočutý, doposiaľ nebolo ustálené, či vykonávateľmi vraždy poškodeného boli skutočne L. a K.. Výpoveď svedka J. X., ktorá má zásadným spôsobom potvrdzovať výpoveď svedka P., je postavená len na jeho domnienkach, že videl vozidlá, ktoré mu pripomínali ich tzv. pracovné autá, resp. na druhý deň mal stretnúť vozidlo T., v ktorom videl L. a K. a dovŕpil sa, že si boli pre peniaze u obžalovaného za vraždu poškodeného, výpoveď svedka je neveryhodná, v čase pred polnocou nie je možné identifikovať akékoľvek motorové vozidlo idúce v tme so zapnutými stretávacími svetlami a svedok nemohol vidieť, kto konkrétne sa v motorových vozidlách nachádza. Podľa svedka P. mali prísť K. s L. do skladu v deň skutku s motorovým vozidlom niekedy v podvečerných hodinách a čas približne pred polnocou nepovažuje súd za podvečernú hodinu a ak by aj nasledujúci deň po skutku svedok X. stretol motorové vozidlo s L. a K., nie je možné z tohto vyvodiť záver, že si boli pre peniaze za vykonaný skutok u obžalovaného. Svedkovia X. X., M. A. a P. A. uvádzali len svoje domnienky. Zhoršenie osobných vzťahov medzi obžalovaným a poškodeným prerastené do animozity až nevraživosti neodôvodňujú bez ďalšieho záver, že jedine obžalovaný mal motív, aby bol poškodený zavraždený a ani prevod nehnuteľnosti rodičov svedka L. na obžalovaného po skutku a kontakty obžalovaného na závadové osoby z kriminálneho prostredia v spojení s výpoveďami svedkov P. a X. netvorí ucelenú reťaz nepriamych dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného.

Odvolací súd v prvom rade pripomína, že podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov ustanovenej v § 2 ods. 12 Tr. por. je nutné, aby súd dôsledne a objektívne vyhodnotil dôkazné prostriedky vykonané zákonným spôsobom a dôkazy z nich získané, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne. Len správna a dôsledná aplikácia tejto zásady je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v danej prejednávanej veci vzali do úvahy jej osobitosti a zabránilo sa šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok, resp. jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať a vnútorné presvedčenie sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúce skutočnosti („okolností prípadu jednotlivo i v súhrne“), a teda neznamená ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch (rozhodnutie uverejnené vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 28/1971).

Podľa ustálenej súdnej praxe k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné relevantné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí (primerane R 14/1964), pričom ak prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom a v takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. (primerane R 53/1992).

Konštatovanie prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku o tom, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe prokurátora spáchal práve obžalovaný P. O. (strana 15 napadnutého rozsudku), resp. podľa výroku napadnutého rozsudku, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, je podľa odvolacieho súdu predčasné a prvostupňový súd jednak nevykonával na hlavnom pojednávaní všetky relevantné dôkazné prostriedky nevyhnutné pre vydanie meritórneho rozhodnutia, jednak sa riadne nevysporiadaval s podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaných dôkazných prostriedkov a z nich zabezpečených dôkazov a odvolací súd v tomto ohľade poukazuje na nasledovné.

V prvom rade treba poukázať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti, kde sa uvádza, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný P. O., je v rozpore so samotným výrokom napadnutého rozsudku, keď podľa výroku došlo k oslobodeniu

obžalovaného z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal stíhaný skutok, a nie preto, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, keď navyše v inej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že dospel k záveru, že „existujú pochybnosti o skutkových okolnostiach dôležitých pre zavinenie“ (strana 14). Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový súd nemal ujasnené, podľa ktorého ustanovenia Trestného poriadku rozhodol o oslobodení obžalovaného a v tomto ohľade je výrok napadnutého rozsudku v rozpore s jeho odôvodnením a samotná táto skutočnosť zakladala dôvod zrušenia rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Prioritne však zásadnou skutočnosťou, pre ktorú bolo nutným zrušiť napadnutý rozsudok, je nevypočutie svedka F. L..

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uviedol, že výpoveď podstatného svedka v prejednávanej veci (svedok F. P.) nie je potvrdzovaná inými dôkazmi s tým, že svedok X. K. poprel akúkoľvek účasť na skutku a svedok F. L. nebol vôbec vypočutý.

Odvolací súd zo spisu zistil, že svedok X. K. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať s poukazom, že je stíhaný pre ten istý skutok. Následne bola prečítaná výpoveď tohto svedka z prípravného konania z 28. júla 2023 vykonaná rakúskymi justičnými orgánmi prostredníctvom právnej pomoci, podľa ktorej svedok X. K. uviedol, že k veci nevie nič povedať, pretože celá vec mu nie je známa. Z výpovede svedka F. P. vyplýva, že o skutočnostiach ohľadom skutku sa mal dozvedieť od osoby F. L..

Odvolací súd zároveň zo spisu zistil, že svedok F. L. nebol vo veci vôbec vypočutý a strany výsluch tejto osoby ani nenavrhovali na hlavnom pojednávaní. To však s poukazom na § 2 ods. 11 a 12 Tr. por. nebránilo, aby samotný súd za účelom náležitého zistenia skutkového stavu vykonal tento dôkazný prostriedok, pričom prvostupňový súd v tejto súvislosti nevykonával relevantné zisťovanie, resp. nebol činný v tom, aby vôbec zisťoval možnosť zabezpečenia vypočutia tohto podstatného svedka na hlavnom pojednávaní.

Za tým účelom preto odvolací súd zisťoval stav konania v trestnej veci obvinených X. K. a F. L. vedenej na Prezidiu Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, odbore Západ pod ČVS: PPZ-44/NKA-ZA2-2023 (ide o vylúčenú trestnú vec zo spoločného konania, v ktorom bolo vznesené obvinenie obžalovanému P. O. uznesením vyšetrovateľa Prezidia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ, 2. marca 2023, ČVS: PPZ-66/NKA-ZA2-2021) a či sa k veci vyjadril F. L. spolu so zaslaním údajov o adrese jeho súčasného pobytu. Z odpovede vyšetrovateľa Policajného zboru z 13. augusta 2024 vyplýva, že vo veci sa vykonávajú procesné úkony ohľadom návrhov obhajoby s tým, že zo strany vyšetrovateľa PZ boli vykonané kľúčové dôkazy a po vykonaní záverečných dôkazov, zabezpečených správ a posudkov na obvinených bude vykonaný postup podľa § 208 Tr. por. a následne v zmysle § 209 ods. 1 Tr. por., pričom F. L. nebol doposiaľ vypočutý, nachádza sa na úteku v zahraničí bez zistenia adresy jeho pobytu a bol na neho vydaný príkaz na zatknutie a európsky zatýkací rozkaz.

Odvolací súd je toho názoru, že pre náležité zistenie skutkového stavu je nevyhnutným kontradiktórne vypočuť na hlavnom pojednávaní svedka F. L. ohľadom skutočností týkajúcich sa skutku, ktoré sa mal podľa svedeckej výpovede F. P. dozvedieť od neho (bez ohľadu na skutočnosť, že tento svedok bude mať právo odmietnuť vypovedať z dôvodu spôsobenia si nebezpečenstva trestného stíhania podľa § 130 ods. 2 Tr. por., k čomu sa však nie je možné vopred stavať tak, že toto svoje právo využije). Bude teda nevyhnutne potrebné, aby prvostupňový súd zabezpečil vykonanie tohto podstatného dôkazného prostriedku predtým ako rozhodne v merite veci. Z vyššie uvedeného zisťovania odvolacieho súdu vyplýva, že v čase vydania tohto rozhodnutia odvolacím súdom má byť F. L. na úteku v zahraničí. Pokiaľ bude tento stav pretrvávať aj naďalej a prvostupňovému súdu sa nepodarí zabezpečiť výsluch tejto osoby, odvolací súd dáva do pozornosti postup podľa § 283 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 228 ods. 2 písm. a) Tr. por., t. j. prerušenie trestného stíhania z dôvodu nemožnosti pre neprítomnosť svedka vec náležite objasniť. V prejednávanej veci je taký skutkový a právny stav, že bolo meritórne rozhodnuté o osobe, ktorá mala byť podľa obžaloby objednávateľom úkladnej vraždy, pričom nebola vypočutá osoba,

ktorej bolo vznesené obvinenie pre spolupáchateľstvo danej úkladnej vraždy, u ktorej si podľa vzneseného obvinenia a podanej obžaloby mal obžalovaný objednať usmrtenie poškodeného. Pritom v prejednávanej veci bolo už meritórne rozhodnuté o obžalobe osoby, ktorá mala byť podľa obžaloby účastníkom na trestnom čine, pričom o osobách, ktorým bolo vznesené obvinenie ako spolupáchateľom daného trestného činu, prebieha stále vyšetrovanie, t. j. ich vec je v štádiu prípravného konania. K tomu odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe posudzovanie trestnosti účastníka nie je viazaná na posudzovanie trestnosti hlavného páchatela, avšak pravidlom by malo byť posudzovanie trestnosti daných osôb spoločne, príp. logickým by bolo zisťovanie a posudzovanie trestnosti najskôr hlavného páchatela a až následne účastníka na trestnom čine a vykonaný postup v danej veci, keď je súdom najskôr posudzovaná trestnosť osoby, ktorá mala byť účastníkom, by mala byť výnimkou z uvedeného pravidla. V prejednávanej veci bola táto výnimka spôsobená tým, že osoby, ktorým bolo vznesené obvinenie pre spolupáchateľstvo na danom trestnom čine, boli v tom čase v pátraní (F. L.), resp. vo výkone trestu odňatia slobody v cudzine (X. K.), zatiaľ čo obžalovaný P. O. bol zadržaný vyšetrovateľom PZ.

Napokon treťou podstatnou skutočnosťou, ktorá bola dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku, je to, že prokurátor v záverečnej reči na cca dvanástich stranách uviedol skutkové a právne skutočnosti, ktoré podľa neho preukazujú mimo rozumnú pochybnosť spáchanie žalovaného skutku obžalovaným a na tieto poukazuje aj v podanom odvolaní, ktoré v podstate obsahovo v celosti zodpovedá skutočnostiam uvádzaným prokurátorom v záverečnej reči. Prvostupňový súd sa však s týmito skutočnosťami v napadnutom rozsudku riadne nevysporiadal, čo bude musieť v zásade urobiť a zaujať k podstatným skutočnostiam relevantné stanovisko, nielen k niektorým z nich, teda z napadnutého rozsudku nevyplýva, ako sa prvostupňový súd vyrovnal v podstatnej časti s tvrdeniami strany konania - prokurátora ako osoby, ktorá podávala obžalobu, čo má vzhľadom na obsah predmetných tvrdení za následok aj vznik pochybností o správnosti skutkových zistení. Keďže nie je úlohou odvolacieho súdu pri uvádzanej nečinnosti prvostupňového súdu nahrádzať jeho činnosť, bolo nutné vzhľadom na zachovanie princípu dvojínštancnosti konania, aby bol napadnutý rozsudok zrušený. Išlo napríklad o nevysporiadanie sa s prokurátorom uvádzanými skutočnosťami ohľadom výpovedí svedkov X. X., M. A. a P. A. týkajúcich sa posúdenia vzťahov, ktoré mali mať obžalovaný s poškodeným či obžalovaný so svedkom F. L., kde svedkovia vo výpovedi uvádzajú konkrétne skutočnosti, ktoré vnímali aj vlastnými zmyslami, ďalej so skutočnosťami ohľadom prevodu nehnuteľností rodičmi svedka F. L. na obžalovaného (k čomu prvostupňový súd len všeobecne uviedol, že prevod danej nehnuteľnosti a kontakty obžalovaného na osoby z kriminálneho prostredia netvorí ucelenú reťaz nepriamych dôkazov), resp. s ďalšími skutočnosťami, ktoré majú podľa prokurátora potvrdzovať výpoveď svedka F. P., pričom z napadnutého rozsudku nevyplýva stanovisko prvostupňového súdu k usvedčujúcej výpovedi svedka F. P., teda uvedenie dôvodov, prečo by si mal svedok vymýšľať ním uvádzané skutočnosti ohľadom žalovaného skutku vo vzťahu k obžalovanému a tým sa vystavovať trestnému stíhaniu pre trestné činy krivého obvinenia, resp. krivej výpovede a krivej prisahy. V tomto ohľade odvolací súd pripomína, že pre odôvodnenie rozsudku platia zákonné náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por. bez ohľadu na to, či ide o rozsudok odsudzujúci alebo oslobodzujúci.

K tým skutočnostiam, ku ktorým sa prvostupňový súd v napadnutom rozsudku určitým spôsobom vyjadril, uvádza odvolací súd nasledujúce stanovisko. Pokiaľ prvostupňový súd uvádza, že svedok F. L. nebol vo veci vôbec vypočutý, tak nie je zřejmý dôvod, prečo prvostupňový súd žiadnym spôsobom sám nezisťoval možnosť zabezpečenia jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ prvostupňový súd svedecké výpovede J. X., X. X., M. A. a P. A. označuje, že ide iba o domnienky svedkov, tak odvolací súd sa k výpovediam svedkov X., A. a A. vyjadril už vyššie (prvostupňový súd sa týmito výpoveďami okrem uvedeného jedného všeobecného konštatovania bližšie nezaoberá) a k výpovedi svedka X. uvádza nasledovné. Svedok J. X. uviedol, čo mal vidieť v súvislosti s prejednávaným skutkom a pokiaľ prvostupňový súd jeho výpoveď označil za nevieryhodnú s poukazom na to, čo svedok podľa súdu mohol či nemohol vidieť, tak tento záver má charakter predpokladov, ktoré nemajú potrebnú oporu v samotnej výpovedi svedka. V tomto ohľade pokiaľ prvostupňový súd uvádza, že v čase pred polnocou nie je možné identifikovať motorové vozidlo idúce v tme, tak z výpovedi tohto svedka nevyplývajú žiadne skutočnosti ohľadom svetelných podmienok miesta, kde mal vidieť motorové vozidlo, a teda nie je

možné dôjsť k záverom uvedeným v napadnutom rozhodnutí, resp. tieto závery nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní a v tomto smere bude nutným svedka J. X. opätovne podrobne vypočuť. Pokiaľ sa poukazuje na rozdielnosť výpovedí svedkov P. a X. ohľadom času, kedy malo dôjsť k tomu, že svedok X. mal vidieť L. s K. v motorovom vozidle (pred polnocou) oproti času, kedy mali títo podľa svedka P. prísť po skutku s vozidlom do garáže (v podvečerných hodinách), tak túto skutočnosť treba posúdiť a vyhodnotiť spolu s ďalšími skutočnosťami uvádzanými daným svedkom pri vzatí do úvahy aj časového odstuhu niekoľkých rokov vykonania danej výpovede od dotknutej udalosti (plynutie času ako objektívny faktor skreslenia pamäťovej stopy osoby). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že prvostupňový súd sa nevysporiadal ani s takou základnou skutočnosťou, že svedok X. K. v prečítanej výpovedi v rozpore s uvedeným uvádzal, že F. L. videl poslednýkrát začiatkom roku 2011 (k usmrteniu poškodeného došlo v mesiaci jún 2011) a nevedel, že by mal F. P. v U. nejakú halu a v nijakej hale či sklade v U. nebol.

Pokiaľ prvostupňový súd vo všeobecnosti uvádzal, že obžalovaný nebol jedinou osobou, ktorá mala motív pre usmrtenie poškodeného, tak skutočnosť, že taký motív mohol mať aj niekto iný (prvostupňový súd v napadnutom rozsudku pritom takú osobou neoznačuje a neuvádza, z akých dôkazov k tomu dospel), nie je určujúce, keďže podstatným je, či je motív zistený u obžalovanej osoby ako jednej z dokazovaných skutočností - podľa § 119 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa dokazuje okrem iného kto spáchal skutok a z akých pohnútok.

Vzhľadom na uvedené bolo nutné, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie bude musieť prvostupňový súd vykonať minimálne tie dôkazné prostriedky, ktorých vykonanie výslovne vyplýva z vyššie uvedených skutočností, resp. ďalšie, ktorých nutnosť vykonania si za účelom náležitého zistenia skutkového stavu ustáli prvostupňový súd, resp. ktorých potreba vykonania vyplynie z doplneného dokazovania. Po vykonaní doplneného dokazovania bude nutné, aby prvostupňový súd podľa § 2 ods. 12 Tr. por. dôsledne a objektívne vyhodnotil dôkazné prostriedky vykonané zákonným spôsobom a dôkazy z nich získané a zbral pritom do úvahy a vysporiadal sa so skutočnosťami uvádzanými v tomto rozhodnutí odvolacím súdom a následne vo veci spravodlivo rozhodol s tým, že písomné vyhotovenie meritórneho rozhodnutia vrátane odôvodnenia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti tak, aby podľa ustálenej súdnej praxe bola splnená požiadavka takého meritórneho rozhodnutia, ktoré dáva dostatočným a presvedčivým spôsobom odpovede na všetky relevantné otázky týkajúce sa predmetu súdnej ochrany.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.